

vrchnímu, anebo má, byloli podáno toliko představení, straně ukázati k předešlému nařízení, a má jí, nestaloli se to již dříve, dáti zároveň naučení, z jakých příčin to bylo nařízeno.

Z výměru toho může strana vzíti rekurs, kterýž se též u první instance má podati a od této soudu vrchnímu předložiti.

§. 10. Stranám jest necháno na vůli, chtěli v představeních a rekursích přivesti nové okolnosti a průvody, také mají toho vůli, poslati zároveň druhé instanci přepis rekursu, na první instanci vznešeného.

§. 11. Představení všeliké proti nařízením, učiněným v právních věcech mimosporných, budiž podáno ve 14 dnech, ode dne dodání nařízení těch počítaje, rekurs pak budiž podán buď v též lhůtě, anebo byloli podáno představení nějaké, ve 14 dnech od té doby, když byl dodán výměr, na ně vydaný.

Soudci jest však ponecháno, by také po vyjití lhůty zřetel měl k představením a stížnostem v těch případech, když se nařízení učiněné bez ujmy někomu jinému ještě změnití dá. Rekursy v právních věcech mimosporných má tedy instance první také po projití lhůt přijímatí a vyššímu úřadu předkládati.

§. 12. Nařízení, v právních věcech mimosporných vydaná, mohou se, pokud se v tomto zákonně nečiní žádných výminek (§§. 177, 191) nebo nevidili se soudci první instance ze zvláštních příčin za potřebné, vyčkati lhůty rekursní, ihned ve skutek uvésti. Když ale rekurs jest již podán, nemá první instance, pokud není vyřízen, výměr dávatí vykonatí, a jen tehda, když by tu bylo blízké nebezpečství, má učiniti opatření, pro bezpečnost účastníkův potřebná.

§. 13. Předpisové, vydání v příčině řízení ve věcech sporných o tom, že se mají stranám vydávati příčiny rozhodovací, pak o tom, že strany mají právo, bráti sebě přepisy zpráv o rekursu podaných, mají též platnost v řízení o právních věcech mimosporných.

§. 14. Změnili soud vrchní nařízení soudce první instance, nemůže se proti tomu podati představení, samě druhé instanci svědčící, nébrž může se vzíti toliko rekurs k nejvyššímu soudu. Také rekurs tento má se ve čtrnácti dnech u první instance podati, a instance tato má jej prostředkem soudu vrchního nejvyššímu soudu předložiti, aby o něm rozhodnul.

§. 15. Soudce první instance může z nařízení soudu vrchního vzíti rekurs, když buď jemu samému uložena byla nějaká pokuta nebo náhrada, nebo když se obává, že by se nařízením vrchního soudu osobám, kteréž nejsou spôsobilé samy sebe zastupovati, učinila nenahraditelná škoda. Jen v případě tomto posledním